

Inspraak Commissie Ruimte 20 maart 2024

Agendapunt F: Nota Haagse richtinggevende normen maatschappelijke voorzieningen en groen.

Geachte voorzitter, raadsleden, geachte wethouder,

De AVN is blij met de pogingen om groennormering te concretiseren. Wist u trouwens dat concreet in het Engels *concrete* is? En dat het Engelse *concrete* ook beton in het Nederlands is? Welnu, als het aan dit raadsvoorstel ligt wordt Den Haag een betonnen stad wanneer het niet concreter wordt geformuleerd. Ondanks dat groen aparte aandacht krijgt en niet onder het begrip maatschappelijke voorzieningen valt – daarmee zijn we blij – is de vrijblijvendheid fruikend. Daarbij denken we met name aan de '3-30-300-regel' uit het Collegeakkoord. Voeg die ook concreet toe in het raadsbesluit zelf.

We lezen dat ecologische verbindingen in de wijken onderdeel kunnen zijn van groen in de directe woonomgeving. En dat daar speel- en sportvoorzieningen gesitueerd kunnen worden. Maar ecologische verbindingzones maken deel uit van de Stedelijke Groene Hoofdstructuur, die de Raad zich verplicht duurzaam in stand te houden en te versterken. Als daar verharding wordt toegevoegd, is dat geen versterking, noch voor de biodiversiteit, noch voor het klimaat. We stellen voor: tel verharding in de normen niet mee als groen. Houd je aan Kadernota Openbare ruimte.

Een voorbeeld uit de praktijk is de ecologische zone Schenk – Stedelijk Groene Hoofdstructuur - bij Sozawe: daar mogen speeltoestellen komen! Misschien weinig, of kleine, maar weinig of klein ten opzichte van wat? Waar is het referentiekader, dus waar is de bescherming van het weinige, het kleine randje groen, dat er nu is? Dat wordt niet méér groen, zoals beweerd wordt, maar minder!

Stel een globale, generieke vorm van normering verplichtend in een raamwerk! In Europa bestaat zo'n keiharde randvoorwaarde al en de Wageningse universiteit stelt het voor, dus het kan! Tegelijk is iedere plek uniek, dus maatwerk is altijd nodig.

Voor de natuur is de kwantiteit/ oppervlak onverhard groen een eerste voorwaarde, daarnaast is ook de kwaliteit van belang, dat wordt onderkend, maar wat wordt daarmee concreet bedoeld?: - Dat het groen aansluit op ander groen, op de Stedelijke Groene Hoofdstructuur. Dat verbindingen worden gehandhaafd. Ook groene daken zijn meer waard als ze aansluiten op het groen. - Dat daarbij niet-openbare (binnen)tuinen ook meetellen. Als die naast groengebieden of ecozones liggen vergroten ze die.. Daarom zou je dat groen ook moeten borgen in het omgevingsplan.

Bij bouwplannen sturen we op voldoende groene, onverharde ruimte waar bomen in de volle grond kunnen staan, zo staat in het Collegeakkoord terecht.

Maar: De richtinggevende normen zijn er niet om individuele bouwplannen juridisch te toetsen, lezen we. Kortom de bouw moet doorgaan, de normen zijn en blijven sluitpost. De normen moeten worden opgenomen in de omgevingsvisie en uitgewerkt in het omgevingsplan, waar de bouwplannen wèl aan worden getoetst.

Over de aanpassing nota Haagse richtinggevende normen: f. (Toevoegen van kwantitatieve en kwalitatieve uitgangspunten bij de groennorm): We snappen niet de toezegging dat “Indien er voor bepaalde voorzieningen geen locatie beschikbaar is in het te ontwikkelen gebied, wordt hiervoor elders ruimte gecreëerd.” Waar komt die ruimte elders dan vandaan, die kan toch niet gegarandeerd worden? Dit moet dus ook concreet worden gemaakt voor het groen. Op de weinige plekken in de stad waar nog groen/natuur kan worden toegevoegd, moet dit zeker gebeuren. We denken uiteraard aan ons voorstel voor Vlietweiden.

Tenslotte nog een positief geluid: we juichen het onderzoek naar een investeringsplan groen toe. Zo komt de grip op groen op hetzelfde niveau als de grip op maatschappelijk vastgoed.

Ik dank u voor uw aandacht.

